



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-05-2172 בראון נ' יתרו מוסד לבוררות בע"מ

תיק חיצוני:

**בפני כבוד השופט עמית יריב**

**תובעת**

עו"ד גלית בראון  
ע"י ב"כ עו"ד אלירן ג'נח

**נגד**

**נתבעת**

יתרו מוסד לבוררות בע"מ  
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר אהוד רופא

### פסק דין

- 1
- 2 .1 לפני תביעה שעילתה בהוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב –
- 3 1982, ועניינה במשלוח 47 הודעות דואר בלתי מורשות לתובעת.
- 4 .2 הנתבעת קיבלה את פרטיה של התובעת כאשר זו הגישה מועמדות לעבודה כעוזרת
- 5 משפטית; אף שלטענת הנתבעת, הביעה התובעת עניין בפעילות הנתבעת, לא הצליחה
- 6 התובעת להוכיח כי נתנה את הסכמתה למשלוח ההודעות. משכך, הובהר כי הנתבעת אכן
- 7 פעלה בניגוד להוראות סעיף 30א הנ"ל. נותרה שאלת היקפו של הפיצוי.
- 8 .3 מאחר שהתובעת סירבה להצעת בית המשפט לפסיקה על דרך הפשרה, אין מנוס ממתן
- 9 הנמקה ביחס להיקף הפיצוי שניתן, אם כי יוער כי ממילא, כאשר מדובר בחישוב הפיצוי
- 10 ללא הוכחת נזק, אין מדובר בתחשיב מתמטי מדויק, אלא באומדנה, וזאת בהתאם לאמות
- 11 המידה שנקבעו בפסיקה – ובעיקר ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית
- 12 מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (2014).
- 13 .4 השיקולים הנשקלים לחובת הנתבעת הם אלה:
- 14 א. מדובר בהודעות פרסומיות שנשלחו ללא הסכמת התובעת, ואחת מהן לפחות – גם
- 15 לאחר ששלחה בקשה להסרה;
- 16 ב. ההודעות הפרסומיות אינן כוללות בכותרתן את הציון "פרסומת" כנדרש בחוק;
- 17 ג. חלק מההודעות נשלחו לאחר הסכם פשרה שערכה הנתבעת בתיק אחר, קרי –
- 18 לאחר שהובהר לה כי התנהלותה פסולה;



## בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 16-05-2172 בראון נ' יתרו מוסד לבוררות בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 ד. מדובר בכמות ניכרת של הודעות, גם אם אניח כי חלק מן ההודעות (אלה שנשלחו  
2 בסמיכות רבה זו לזו) היו תוצאה של שגיאה במערכת ההפצה.
- 3
- 4 5. לזכות הנתבעת יש לשקול את העובדה כי אין מדובר בפרסומים בעלי תוכן פוגעני, וחלקם  
5 לפחות מצויים על הגבול שבין דבר פרסומת ובין מידע מקצועי רלוונטי.
- 6 עוד יוער, כי התובעת לא הביאה ראיות ביחס להיקף הרווח הצפוי מן ההפרה (וראו עניין  
7 חזני, סעיף 18 לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).
- 8 6. לחובת התובעת יש לשקול את העובדה שהיא המתינה פרק זמן של כמעט שנתיים עד  
9 שצברה 47 הודעות, התנהלות שיש בה חוסר תום לב מובהק. טענתה של התובעת כאילו לא  
10 ידעה על האפשרות לתבוע מכוח החוק רק מלמדת על חוסר תום הלב: התביעה הוגשה לא  
11 משום שהתובעת הוטרדה מן ההודעות, אלא משום שהתגלתה לה האפשרות לתבוע (ויוער  
12 כי מדובר בעורכת דין, אשר הטענה שלא ידעה על האפשרות לתבוע אינה סבירה בעיניי).  
13 לעניין האפשרות לשקול את תום הלב בהיבט זה, ראו חוות דעתם של השופטים רובינשטיין  
14 ועמית בעניין חזני כמו גם פסק דינו של כב' השופט רובינשטיין ברע"א 1868/16 רז נ'  
15 האפרתי (2016).
- 16 7. שקילת כל השיקולים האמורים מביאה אותי למסקנה, כי הפיצוי הראוי, המשקף סנקציה  
17 סבירה ומידתית, ומהווה הרתעה מתאימה עומד על סך 9,500 ₪.
- 18 לעניין הוצאות ההליך – אין מדובר בהליך מורכב, לא נדרשה בו השקעה פרט לכתב תביעה  
19 גנרי כמעט, אשר גם בו נערך "מקצה שיפורים" על דרך של צירוף ההודעות עצמן במסגרת  
20 כתב התשובה. לא נדרש תחקיר – משפטי או עובדתי, ועל כן אינני עושה צו להוצאות, וכל  
21 צד יישא בהוצאותיו.

22 ניתן היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

23

עמית יריב, שופט

24

25